

Ordføreren: Det vil erindres, at den høitærede Finantsminister har oplyst, at der under denne Post aldeles var gjort det, som Rigsdagen ved sin Decision paa det foregaaende Aars Regnskab havde fordret, idet den omhandlede Post, der manglede tilstrækkelig Gjæmnel, var udgaaet. Denne Sag er derved forsvaavidt altsaa tilendebragt. Det er en Selvfølge, at den ikke kunde drage tilfølge, førend den var fremkommen, og altsaa maatte Posten staae paa det nærværende Regnskab. Der er altsaa ingen Grund til nu i saa Henseende at udtale nogen Censur.

Finantsministeren: Jeg maa tilstaae, at jeg havde lagt en noget anden Betydning i den Indstilling, der er fremkommet fra det ærede Udvalgs Side. Jeg havde troet, at ved Forslaget om, at Ordene: „for denne Gang“, skulde udgaae, var det tilsigtet at give en Anerkjendelse af, at det nævnte Beløb var, om ikke med fuldstændig Ret, saa dog med Billighed, udbetalt til Vedkommende. Efter min Anskuelse var der endogsaa en bestemt Ret tilstede for Vedkommende. Jeg antog derfor, at der ved denne Beslutning vilde være givet Ministeriet Leilighed til, hvis Vedkommende igjen maatte andrage paa at erholde Beløbet udbetalt, da at kunne bevilge det. Men dette maa jo efter, hvad der nu af den ærede Ordfører er udtalt, vistnok være en urigtig Formening.

Ordføreren: Udvalget har paa ingen Maade anseet sig berettiget til at foreslaae det nærværende Landsting at underkjende en Beslutning af det foregaaende Landsting, som af Regjeringen ikke blot blev anerkjendt for rigtig, men endogsaa tagen til Følge.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget:

Finantsministeriet:

Pensionsvæsenet 8. at Ordene „for denne Gang“ udgaae ved to ges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Derefter sættes under Forhandling Udvalgets Endringsforslag til Antegningspost 12 b, vedkommende Pensionsvæsenet, i Forbindelse med selve Antegningsposten.

Ordføreren: Indstillingen gif ud fra den Forudsætning, at det, efter Alt, hvad der forelaa, var in confesso mellem de to vedkommende eneste Parter, Revisorerne og Finantsministeren, at der var betalt 13 Rd. 32 sk formeget, nemlig under den Forudsætning, at Dvarteerpengene vel skulde medregnes, men kun med $\frac{2}{3}$, hvis Gagen var over 1000 Rd. Det er imidlertid oplyst af den høitærede Finantsminister, at der er en tredje Part, der fuldkommen er berettiget til at optræde som saadan, nemlig den vedkommende Pensionsberettigede, som har reist Spørgsmaal desangaaende, hvilket for Tiden svæver for Retten. Det er altsaa en Selvfølge heraf, at Rigsdagen ikke kan og ikke bør udtale en Paastand, der muligt vilde blive underkjendt af de competente Domstole, og Følgen deraf vil da blive, ligesom Tilfældet var med en foregaaende Post under Justitsministeriet, at Statskassens Ret med Hensyn til disse Penge forbeholdes. Jeg anseer det for en Selvfølge, at Indstillingen ikke kan bortfalde; thi dette vilde kun blive Følgen, hvis der saldt Dom for, at Dvarteerpengene være rigtigt beregnede; hvorimod, naar der saldt Dom for, at de være urigtigt beregnede, Differentien da maatte blive at tage til Indtægt. Men da nu Spørgsmaalet er svævende, saa maa ogsaa Decisionen blive det, nemlig at Statskassens Ret til det Beløb, hvorom der her er Tale, maa, indtil Retsspørgsmaalets Afgjørelse, hvoraf det er afhængigt, være forbeholdt, og det er derpaa, Udvalgets Forslag gaaer ud.

Da Ingen ellers ønskede at ytre sig, gif man over til Afstemning, hvorved Forslag af Udvalget:

Finantsministeriet. Pensionsvæsenet 12. b. at Ordene: „13 Rd. 32 sk bliver at tage til Indtægt i næste Regnskab“ udgaae, og i deres Sted sættes: „Statskassens Ret med Hensyn til de omhandlede 13 Rd. 32 sk forbeholdes.“

ved to ges eenstemmigt med 36 Stemmer.